Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8166
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

nostro Aquinate, discedere velit. Ego itaque rationes hucusque non dissimulanda, volui enim hoc corollarium pro coronide totius opusculi primi adjicere, authori sibi in omnibus similliminum, nec in hac sententia nisi in spectum principii Thomae relinquens. Quae et nos olim anglicis suis (id quod memoriae occurrit, quum pro lectori gratificandi hunc modum disolvere satagerimus) dubia quaedam theologica egeritis, quae in Italia nouerat, in disputationis palaestra vocandum, nempe in haec verba: Vera Dei beatitudo, quae sacra theologia satiatur, ab hominum intellectu in hac vita, quia statu cognosci queat. Et tum sub prima materiae (cuius haec ambiguitas disolvenda erat) serie, subintulit hanc gradationem: Haec sacra doctrina quum sit speculativa speculativis, et ut practica practicis, quibus scientiis longe praestantior atque dignior, immo inter omnes humanas sapientias sit maxime sapientia, haud immerito Deum tr. obiectum, reto, atque obiecto formali. Sub qua gradatione summa totius opusculi complexus mihi videor, et omnino quidem in eo grandet, nempe quod sacra theologia omnibus disciplinis in infinitum praestet. Nisi forsan quaeriatur moueat, me ad D. Thomae sententiam ponere: Deum ut obiectum, quidnam hoc ipse alibi subscribat. Et nihilominus id hoc Christum Dominum vocavit obiectum, in hoc libello. Quis igitur, et diametro gradiens videtur. Vere ut ingenuo fatear, adeo diuin nostri Thomae observo, colo, veneror et amplector, ut nec prudens velim ab eo pilo etiam latum discedere, ut eo potissimum quod vestro sim